

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
PORT PAYÉ
ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Αρ. Α5.
ΕΛΛΑΣ-HELLAS
ΕΛΤΑ Hellenic Post

ς Βαρθολομαῖος

Σύναξις
Οἰκουμενι
(29/8–2

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως

αὐτὴ ἐπίσκεψή του ἀποτελεῖ μία ἐσωτερική ἐπιθυμία νὰ βρεθεῖ στὴν ἀκρώρεια τῆς Πατρίδος καὶ νὰ διαπιστώσει ἰδίοις ὄμμασι τό ἐγνωσμένο ἐπιτελούμενο πολυποίκιλο ἔργο τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος. Ὁ Μακαριώτατος δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφερθεῖ στὶς δυσκολίες τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ δώσει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες θὰ μπορέσουν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν κρίση, δανειζόμενος τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου περὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεό καὶ πρὸς τὸν πλησίον, ἐνῶ ἐκάλεσε πάντες τοὺς ἐν ὑπεροχῇ ὄντες νὰ ἐργάζονται τὸ ἀγαθόν, καὶ κατακλείνοντας ἐπεδαψίλευσε τὴν ὁλόθυμη εὐλογίαν του πρὸς ὅλους.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ Ι.Μ. ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Μὲ τὴν ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Κοινωνικοῦ Φροντιστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τέλεσε τὸ ἀπόγευμα τῆς 28ης Σεπτεμβρίου στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ. Τὸ Κοινωνικὸ Φροντιστήριο ἀποτελεῖ προέκταση τοῦ ἐπιτελούμενου κοινωνικοῦ ἔργου καὶ πραγματοποιεῖται μὲ τὴν ὁλόθυμη θυσιαστικὴ προσφορὰ Καθηγητῶν τῆς πόλεώς μας, λειτουργεῖ δὲ ὡς ἐνισχυτικὴ διδασκαλία γιὰ τὴν ἐπιπλέον ὑποβοήθηση τῶν νέων τῆς Ἐπαρχίας μας μὲ σκοπὸ τὴν ἐπιτυχία τους.

Κατὰ τὴν προσφώνησή του ὁ Σεβασμιώτατος καλωσόρισε τὰ παιδιὰ καὶ τὰ προέτρεψε νὰ μήν ἀποσποῦν τὴν προσοχή τους ἀπὸ τὴν προσφερόμενη σὲ αὐτὰ γνώση, ἀλλὰ μὲ πίστη στὸν Θεό, βοήθεια ἀπὸ τοὺς Καθηγητὲς καὶ καθοδήγηση ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, νὰ γίνουν πρωτίστως χρήσιμοι ἄνθρωποι στὴν κοινωνία καὶ ἔπειτα καλοὶ ἐπιστήμονες. Ἐπιπλέον, εὐχαρίστησε τοὺς ἐθελοντικὰ συμμετέχοντες Καθηγητές, οἱ ὁποῖοι ἀξιοποιοῦν τὸν ἐλεύθερο χρόνο τους θυσιαστικὰ καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν νέων. Στό τέλος, διένειμε ὡς εὐλογία τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, διάφορα εἴδη γραφικῆς ὕλης καὶ εὐχήθηκε καταλλήλως.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ Ι.Μ. ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Μὲ τὴν ἔναρξη τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 28 Σεπτεμβρίου τέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐκμάθησης τῆς πατρώας μουσικῆς, ἐξῆρε τὴν διακονία τοῦ ἱεροῦ ἀναλογίου καὶ ἐνθάρρυνε τοὺς νέους νὰ μαθητεύσουν στὴ Σχολή καὶ νὰ πλαισιώσουν ἀναλόγια, κυρίως τῆς ὑπαίθρου. Δὲν παρέλειψε δὲ νὰ εὐχαριστήσει γιὰ τὴ διακονία τους ὅλους τοὺς ἱεροψάλτες καὶ ἐξαιρέτως ὅσους διδάσκουν στὴ Σχολὴ καὶ ἐπικαλέσθηκε πλούσιο τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τους.

Τεῦχος 7ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2015

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΧΕΙΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΣΤΗΝ Ι.Μ. ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν πόλη τῆς Κομοτηνῆς, ἕδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐπισκέφθηκε κατ' ἰδίαν προαίρεσιν καὶ φιλοτιμίαν τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας, 28 Σεπτεμβρίου 2015, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος ὁ Β΄.

Ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴν ἄφιξή του στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονα. Ὁ Μακαριώτατος συνοδευόταν ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον, καὶ πλαισιωνόταν ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Διδυμοτείχου, Ὀρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνό, ὡς καὶ τῶν Πρωτοσυγκέλλων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου καὶ Ἀλεξανδρουπόλεως, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρεύνης καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Καλαντζῆ, τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς καὶ τοῦ Περιφερειάρχου Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, τοῦ Δημάρχου Κομοτηνῆς, τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχου Περιφερειακῆς Ἑνότητος Ροδόπης, τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητοῦ Φρουρᾶς Κομοτηνῆς, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ροδόπης, Περιφερειακῶν καὶ Δημοτικῶν Συμβούλων, ἐκπροσώπων Συλλόγων, Φορέων καὶ Σωματείων, μαθητῶν καὶ διδασκάλων, καθὼς καὶ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος.

Μετὰ τὴν δοξολογικὴ δέηση, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατο πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέφρασε τὴν χαρὰ τῆς τιμητικῆς ἐπισκέψεως, τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχόντων, καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ, σὲ ἕναν τόπο ἰδιαιτέρως εὐλογημένο μὲ φυσικὸ κάλλος καὶ πνευματικότητα, ὅπου, ἐτόνισε, ὑπάρχει ἁρμονικὴ συμβίωση προσώπων, ποὺ ἀποτελοῦν παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ στοὺς ὁποίους ἀπηχοῦν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων δὲν παρέλειψε νὰ τονίσει τὴν ἀγαστὴ συνεργασία πάντων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς εὐαίσθητης αὐτῆς περιοχῆς, διερμήνευσε δὲ τὰ αἰσθήματα ὅλων καὶ παρεκάλεσε τὸν Μακαριώτατο νὰ ἐπευλογήσῃ τὴν Ἐπαρχίαν αὐτή. Τόνισε ἐπίσης ὅτι εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτος, ἀφοῦ στὸ πρόσωπό του ἐκφράζεται ἡ Ἐκκλησία συνοδικῶς, ὑπενθύμισε δὲ στὸν Μακαριώτατο ὅτι τὸν Θρόνο τῆς Μητροπόλεως ταύτης ἐκλείσαν σπουδαῖοι Ἱεράρχες, ἐνῶ ἀπὸ τὴν Κομοτηνὴ κατήγετο καὶ ὁ ἀπὸ Τραπεζοῦντος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρύσανθος.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ὑποδοχὴ καὶ τὰ αἰσθήματα πάντων πρὸς τὸ πρόσωπό του, ἐπεσήμανε ὅτι ἡ ἀνεπίσημη

γίαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 28ης Αὐγούστου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, προσκλήθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα γιὰ νὰ μετάσχει στὸν πανηγυρικὸ ἑσπερινὸ καὶ στὴν λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πολιούχου τῆς πόλεως Ξάνθης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΞΗ ΤΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΣΤΗΝ ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ἀπὸ τὸ πρωῒ τῆς 29ης Αὐγούστου ἕως καὶ τὴν 2α Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων μετέσχε τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως τῶν Ἱεραρχῶν στὸ Ἱερὸ τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρο ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἐνῶ ὑπέγραψε τὸν κώδικα τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τέλεσε τὸ πρωῒ τῆς 11ης Σεπτεμβρίου, τὴν ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ σὲ δύο Δημοτικὰ καὶ σὲ ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης τῆς πόλεως τῆς Κομοτηνῆς, ἐνῶ ἀπηύθυνε ἐγκάρδιο μήνυμα συμπαράστασης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἰδίου προσωπικῶς στὸν ἀγῶνα, τὶς ἀγωνίες καὶ τὸν κόπο τῶν νέων γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς γνώσεως.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΤΗΣ Ι.Μ. ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 24 Σεπτεμβρίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὅπου λειτουργεῖ ὁ Ραδιοφωνικός Σταθμός Αὐτῆς. Μετὰ τὴν ἀκολουθία ὁ Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε καταλλήλως καὶ εὐχαρίστησε τοὺς ἐθελοντές συνεργάτες τοῦ Σταθμοῦ, οἱ ὁποῖοι συμβάλλουν, ὥστε νὰ ἐκπέμπεται ἡ ἄλλη φωνή, ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας στὰ Ραδιοκύματα.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΕΝΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν ἀκολουθία τῶν Θυρανοιξίων τοῦ ἀνακαινισθέντος Ἱεροῦ Παρεκκλησίου ἐπ' ὀνόματι τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Κασσιτερῶν. Στὴν προσλαλιά του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τὸν Ἀρχιμανδρίτη π. Φιλάρετον καὶ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, μὲ τὴν μέριμνα τῶν ὁποίων ἐξωραΐσθηκε τὸ Παρεκκλήσιο καὶ ἐπικαλέσθηκε πρὸς πάντας τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν συνέχιση ἀξιομιμήτων ἔργων πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.

τῶν ἑορτίων ἐκδηλώσεων στὴν πανηγυρίζουσα Γυναικεία Κοινοβιακὴ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος.

Τό ἑσπέρας τῆς 22ας Αὐγούστου, μετὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς θαυματουργῆς ἱερᾶς Θεομητορικῆς εἰκόνας ἀπὸ τὸν τόπο τῆς εὑρέσεώς της στὸ Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τελέσθηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ μετ' ἀρτοκλασίας καὶ Θείου κηρύγματος, ἐνῶ τὸ πρωῒ τῆς 23ης Αὐγούστου ὁ Μητροπολίτης μας προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 23ης καὶ τὸ πρωῒ τῆς 24ης Αὐγούστου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέου, μετέσχε τῶν ἑορτίων ἐκδηλώσεων μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἐθνοϊερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ Κονίτσης.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΚΑΛΛΙΣΤΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 27ης Αὐγούστου 2015 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν ἀκολουθία τῶν Θυρανοιξίων τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλίστης, μιᾶς ἐκ τῶν Τεσσαράκοντα Παρθενομαρτύρων Γυναικῶν, στὸ χωριὸ τῆς Νέας Καλλίστης. Κατὰ τὴν προσλαλιάν του ἐπεσήμανε τὴν ἀξία τῆς προσφορᾶς ἑνὸς νέου Ναοῦ πρὸς δοξολο-

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Τὴν 26η καὶ 27η Ἰουλίου 2015, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος, τοῦ ἰατροῦ καὶ ἀναργύρου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἑορτάζει τὰ ὀνομαστήριά του, ἐχοροστάτησε τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς στὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Παντελεήμονος Μικροῦ Κρανοβουνίου, ὅπου ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον καὶ προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος, ἐνῶ τὸ πρωὶ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Στὴν Θεία Λειτουργία συνιερούργησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Βρεσθένης κ. Θεόκλητος καὶ Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, πλειὰς Ἱερέων καὶ Διακόνων, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος μίλησε ἐπίκαιρα, διερμηνεύοντας συγχρόνως τὰ αἰσθήματα Κλήρου καὶ Λαοῦ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Τὸ Σάββατο, 22 Αὐγούστου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παραλίας Μέσσης κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ὁποίων ἑρμήνευσε τὰ γενόμενα καὶ κατόπιν προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐνῶ διένειμε στὸ ἐκκλησίασμα, μαζὶ μὲ τὸ ἀντίδωρο, ἀναμνηστικὸ τῶν Ἐγκαινίων πρὸς εὐλογία καὶ ἁγιασμό.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ ΒΑΘΥΡΡΥΑΚΟΣ

Τὴν 22αν καὶ 23ην Αὐγούστου 2015, ἑορτὴ τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων προέστη

Τεῦχος 7ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2015

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Διάκονος Νεκτάριος Δημητρόπουλος

Πνευματικὴ κίνηση Ἰουλίου - Σεπτεμβρίου 2015

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΧΙΟ

Τὸ διήμερο 21 καὶ 22 Ἰουλίου 2015, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου, μετέσχε τῶν ἑορτίων ἐκδηλώσεων ἐπί τῇ μνήμῃ τῆς Πολιούχου τῆς νήσου Χίου, Ἁγίας Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος.

Η ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ διήμερο 25 καὶ 26 Ἰουλίου 2015 ἡ Κομοτηνὴ ἑώρτασε τὴν μνήμη τῆς δευτερης Πολιούχου της, Ἁγίας Παρασκευῆς στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ τῆς πόλεως. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 25ης Ἰουλίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου μίλησε ἐπίκαιρα, εὐλόγησε τοὺς ἄρτους καὶ στὴ συνέχεια προέστη τῆς Λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος στὶς κεντρικὲς ὁδοὺς τῆς πόλεως μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους Λαοῦ.

Τὸ πρωῒ τῆς 26ης Ἰουλίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς πόλεως καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον.

τοὺς νεοφανεῖς ἁγίους καὶ νὰ τοὺς τιμᾶ.

Οἱ νεομάρτυρες κατὰ τὸν ἴδιο φιλάγιο Ἅγιο εἶναι «ὁ πεφιλημένος καρπὸς τῆς οὐρανίου ἀποθήκης».

Οἱ καρτερόψυχοι ποὺ δὲν λογάριασαν τὶς χαρὲς τοῦ παρόντος βίου, ἀλλὰ ὑπέμειναν τὰ πάνδεινα χάριν τοῦ Κυρίου, εἶναι τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐτήρησαν ἀνόθευτη τὴν ὁμολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀναδείχθηκαν θριαμβευτὲς στὸ στάδιο τῶν ἀγώνων κατὰ τῆς ἀσεβείας. Εἶναι οἱ ἀφοσιωμένοι φίλοι τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ὅπως οἱ παλαιοὶ μάρτυρες ἔπλυναν τὰ ροῦχα τους στὸ «αἷμα τοῦ Ἀρνίου», κατὰ τὴν ἱερὰ Ἀποκάλυψη, καὶ ὕστερα ἀπὸ πολυώδυνα βάσανα ἀξιώθηκαν νὰ λάβουν τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς τετιμημένους νεομάρτυρες διακρίνεται καὶ ἡ σεπτὴ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου. Ὁ Ἅγιος αὐτὸς ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνια φυλάκιση καὶ σκληρὰ βασανιστήρια ὑπέστη τελικῶς μαρτυρικὸ θάνατο στὴν νῆσο Ρόδο, χαράματα τῆς 14ης Νοεμβρίου τοῦ 1800. Το ἱερὸ λείψανό του ἐνταφιάσθηκε στὸν Ναὸ τῆς Παναγίας στὸ Βαρούσι καὶ ἀργότερα πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν μητέρα του ἡ μετακομιδή του στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του Ὕδρα.

Ἡ ἐποχή μας δὲν εἶναι περίοδος κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας ὑφίσταται ἀνοικτὸ καὶ ἀπροκάλυπτο διωγμό.

Οἱ θρησκευτικὲς ἐλευθερίες εἶναι θεσμικὰ κατοχυρωμένες καὶ διασφαλισμένες. Ὑπάρχει, ὅμως, ἕνας ὕπουλος καὶ κρυφὸς ἐχθρός: τὸ πνεῦμα τῆς ἐκκοσμίκευσης ποὺ ἐπιδιώκει νὰ κάνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ χάσουν τὸ αἴσθημα σεβασμοῦ πρός ὅ,τι ἱερὸ καὶ ὅσιο. Τὸ φρόνημα αὐτὸ θέλει νὰ διώξει καὶ ἐξορίσει τὸν Χριστὸ καὶ τὴν διδασκαλία Του ἀπὸ τὴν προσωπικὴ καὶ δημόσια ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλωστε σήμερα ζοῦμε κάτω ἀπὸ τὶς ἐξαιρετικὰ δύσκολες καὶ πρωτοφανεῖς συνθῆκες τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση δημιουργεῖ μιὰ ἀπροσδόκητα σκληρὴ πραγματικότητα, ποὺ δοκιμάζει τὰ χριστιανικὰ καὶ ἀνθρώπινα ἀνακλαστικά μας. Στὴν βαρβαρότητα καὶ ἀναλγησία τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ ἀτομισμοῦ, πρέπει νὰ μπεῖ φραγμός ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη καὶ φιλανθρωπία.

Ἡ ἐποχή μας καὶ οἱ περιστάσεις δὲν ζητοῦν αὐτὴν τὴν ὥρα τὸν μάρτυρα τοῦ μαρτυρίου κατὰ κυριολεξίαν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ζητοῦν τὸν μάρτυρα καὶ νεομάρτυρα τοῦ φρονήματος καὶ τῆς μαρτυρίας: μαρτυρίας Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.

ριόδου τῆς εἰκονομαχίας ποὺ θυσιάστηκαν προμαχοῦντες τῆς Ὀρθοδοξίας.

Οἱ νεομάρτυρες αὐτοὶ ποτίζουν μὲ τὸ αἷμα τους τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Μικρασίας καὶ στέλνουν τὴν μαρτυρία τους γιὰ τὴν ἐμμονή τους στὴν Ὀρθόδοξο πίστη καὶ τὴν καταγγελία τῶν φρικτῶν βασανιστηρίων ποὺ ὑφίστανται ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς δυνάστες καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἡ στάση τῶν νεομαρτύρων ἔχει διπλὴ ἔννοια καὶ ἀξία: πνευματική-χριστιανικὴ καὶ ἐθνική-πατριωτική.

Εἶναι οἱ Χριστιανοὶ μάρτυρες καὶ συγχρόνως οἱ ἀντιστασιακοὶ τῆς Τουρκοκρατίας ποὺ βασανίσθηκαν καὶ πέθαναν ὡς Ρωμιοὶ δηλαδὴ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, ποὺ ἀντιστάθηκαν καὶ δὲν ἔστερξαν νὰ τουρκέψουν.

Ἡ τεράστια ἀξία τῆς στάσης τῶν νεομαρτύρων ἐκτιμήθηκε καὶ ἀναγνωρίσθηκε ἤδη ἀπὸ τὴν σκληρὴ ἐκείνη ἐποχή.

Ἔτσι ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης τὸ 1799 συνέγραψε καὶ ἐξέδωσε τὸ «Νέον Μαρτυρολόγιον» μὲ βίους 86 νεομαρτύρων, ὥστε οἱ νέοι αὐτοὶ μάρτυρες νὰ «εἶναι παράδειγμα ὑπομονῆς εἰς ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους ὅπου τυραννοῦνται ὑποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῆς αἰχμαλωσίας».

Ἀντιλαμβάνεσθε τί τόλμημα ἦταν νὰ γράψει κανεὶς καὶ νὰ δημοσιεύσει περὶ τυραννίας, αἰχμαλωσίας, ζυγοῦ καὶ νὰ καλέσει τὸ Γένος σὲ ἀντίσταση μέσα στὴν καρδιὰ τῆς πιὸ σκληρῆς δουλείας ποὺ ἐγνώρισε τὸ Ἔθνος μας.

Ὁ ἴδιος Ἅγιος λέγει ὅτι οἱ Νεομάρτυρες εἶναι δόξα καὶ καύχημα τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἡ παρουσία τους καὶ ἡρωικὴ στάση τους ἀποτελεῖ ἀνακαινισμὸ καὶ ἀναγέννηση τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως.

«Ἀγάλλου μυστικῶς, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὁρῶσα σοὺς υἱούς, Νεομάρτυρας κύκλῳ, τραπέζης σου καὶ βήματος, ἱσταμένους ἐν κόνεσι, ὡς νεόφυτα τῶν ἐλαιῶν...»

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ἐπιγραμματικῶς καὶ λακωνικῶς ὁ Ἅγιος Νικόδημος στὴν Ἀκολουθία ποὺ ὁ ἴδιος συνέταξε πρὸς τιμὴν τῶν νεομαρτύρων προτρέπει τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας νὰ προσβλέπει σ' αὐτοὺς

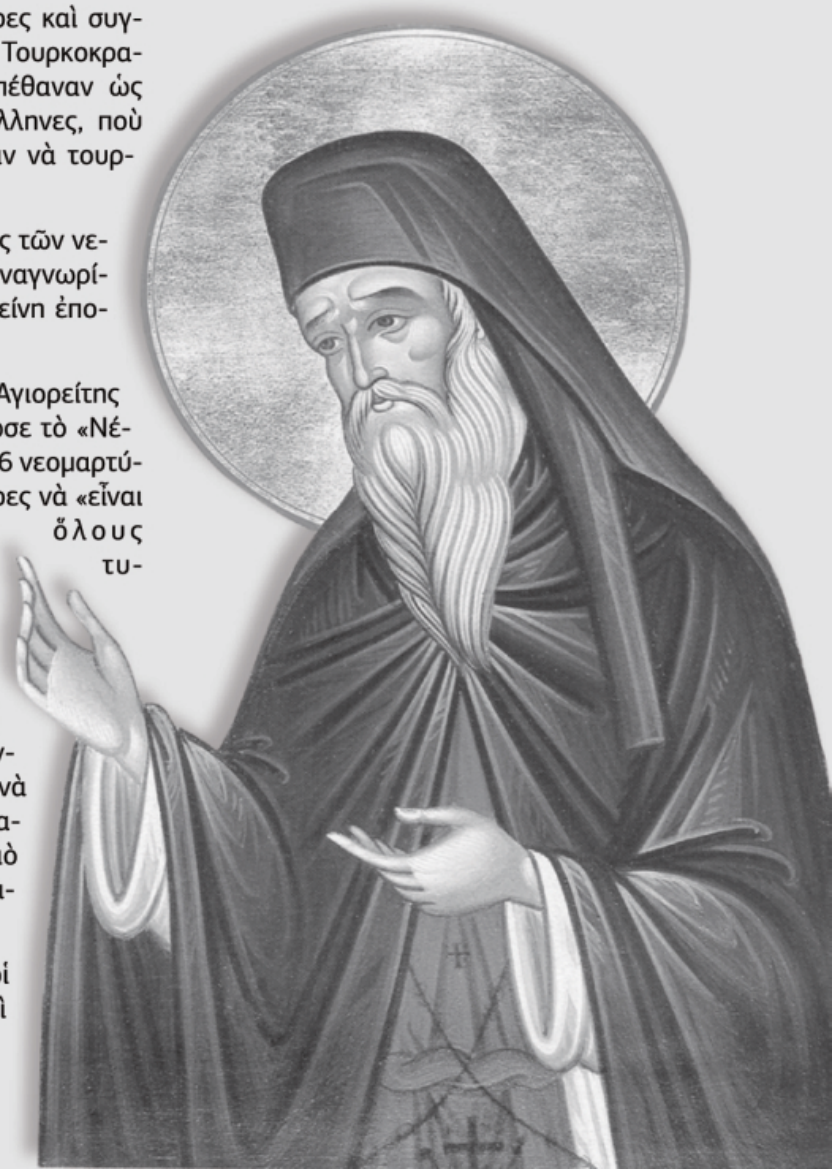

τατη στάση ζωῆς: ἡ θυσία γιὰ κάτι ἀνώτερο, ποὺ μᾶς ὑπερβαίνει».

Τούτη τὴν ὥρα ἔρχονται στὸν νοῦ μου οἱ ἐμπνευσμένοι στίχοι ἑνὸς σύγχρονου λογοτέχνη μας, τοῦ Ἀσημάκη Πανσέληνου γιὰ τὸ νόημα τῆς ζωῆς, τῆς καταξιωμένης ζωῆς, ποὺ ἔχει ὡς τελικὴ ἀποκορύφωση τὸν θάνατο καὶ τὴν θυσία:

«Ἐσὺ νὰ ζήσεις ἄξια καὶ περήφανα –
νὰ ζεῖς καὶ γιὰ τὴ ζωὴ νὰ μὴ σὲ νοιάζει...
μονάχα ὅ,τι πληρώνεται μὲ θάνατο-
μονάχα αὐτὸ σὲ ζεῖ καὶ σ' ἀνεβάζει!»

Ἂν θέλει ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι πραγματικὰ χριστιανός, ἂν θέλει νὰ ζεῖ ἀληθινὰ χριστιανικά, πρέπει νὰ ζεῖ μὲ τὸ φρόνημα τοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶναι φρόνημα αὐτοθυσίας. Τὸ αὐθεντικὸ μεγαλεῖο καὶ ἡ δόξα τοῦ ἀνθρώπου δὲν βρίσκεται στὰ ἐφήμερα ὑλικὰ πλούτη καὶ στὰ παροδικὰ καὶ πρόσκαιρα ἀξιώματα, ἀλλὰ στὴν θυσία ἀκόμα καὶ τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς του ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Χριστιανὸς δὲν ἔχει φρόνημα δειλίας καὶ ὑποταγῆς στὶς δυνάμεις τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ πνεῦμα ἡρωϊκὸ συνέπειας καὶ ἀντίστασης μέχρι θανάτου γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς πίστεως καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ πλησίον.

Κάθε συνεπὴς καὶ γνήσιος Χριστιανὸς εἶναι ἐν δυνάμει ἥρωας τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, ἕνας ὁμολογητὴς καὶ μάρτυρας. Ὅλη ἡ ζωή του εἶναι μία συνεχὴς συμμετοχὴ στὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος. Ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματά της μέσα στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία ἡ Ἐκκλησία ἀνέδειξε ὁλόκληρο «νέφος» μαρτύρων, ἀτέλειωτη στρατιὰ ὁμολογητῶν καὶ μαρτύρων, ποὺ θεώρησαν ὅλα τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ὡς σκύβαλα καὶ δὲν δίστασαν νὰ θυσιάσουν καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωή τους, προκειμένου νὰ κερδίσουν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Βασιλεία Του.

Οἱ μάρτυρες εἶναι οἱ πιὸ λαμπροὶ ἀστέρες τοῦ νοητοῦ, τοῦ πνευματικοῦ στερεώματος. Ἡ Ἐκκλησία, ποὺ τιμᾶ ὅλες τὶς κατηγορίες τῶν ἁγίων καὶ ἀναγνωρίζει πολλοὺς δρόμους ὥστε νὰ φθάσει κανεὶς στὸν ἁγιασμό, τιμᾶ ἐξαιρετικὰ καὶ ἰδιαίτερα τοὺς μάρτυρες ἤδη ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία μαρτύρων. Εἶναι θεμελιωμένη καὶ βασισμένη πάνω στὴν ὁμολογία πίστεως ποὺ ἔκαναν οἱ μάρτυρες, ὁμολογία ποὺ τοὺς στοίχισε τὴν ζωή τους.

Γι' αὐτὸ στὴν τελετὴ ἐγκαινίων νέου ναοῦ, ἡ πλάκα τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοποθετεῖται πάνω σὲ στύλο, μέσα στὸν ὁποῖο εἶναι ἐμφυτευμένα μαρτυρικὰ λείψανα.

Ἄλλωστε ἀνέκαθεν ὡς ἐπίσημο χρῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἐθεωρεῖτο τὸ πορφυρό, τὸ βαθὺ κόκκινο τοῦ αἵματος μὲ τὸ ὁποῖο τὴν πότισαν οἱ μάρτυρες.

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι θαυμάζουν καὶ τιμοῦν τοὺς μάρτυρες. Ἡ στάση τους καὶ ἡ θυσία τους συγκινεῖ.

Γίνεται, ὅμως ἕνα λάθος. Οἱ μάρτυρες ἀπωθοῦνται σ' ἕνα μακρινὸ παρελθὸν καί μυθοποιοῦνται.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, ἀνέδειξε μάρτυρες ὄχι μόνο κατὰ τὴν ἀρχαία ἐποχή, ἐποχὴ τῶν διωγμῶν τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ καὶ σὲ μεταγενέστερες ἱστορικὲς περιόδους. Αὐτοὶ οἱ μεταγενέστεροι μάρτυρες χαρακτηρίζονται ὡς νεομάρτυρες, διότι ἀκριβῶς ἐμαρτύρησαν μὲ τὴν διπλὴ ἔννοια τοῦ μαρτυρίου, τῆς μαρτυρίας τῆς πίστεως καὶ τῶν βασάνων, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ πρῶτοι χριστιανοί.

Ἔτσι νεομάρτυς μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθεῖ ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ νέος ἐν Βουνένοις, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Ἀμορίῳ μαρτυρήσαντες Τεσσαράκοντα μάρτυρες τὸ ἔτος 838 μ.Χ., καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ὁμολογητὲς τῆς πε-

Τεῦχος 7ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2015

Τὸ διαχρονικὸ μήνυμα τῶν Νεομαρτύρων. Ἡ περίπτωση τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου

Γεωργίου Ἰ. Στούκη
Φιλολόγου-Master Θεολογίας

Ὁ Χριστιανισμὸς στὴν γνησιότητα καὶ πληρότητά του, δηλαδὴ ὡς Ὀρθοδοξία καί Ὀρθοπραξία, δὲν εἶναι μιὰ ἀφηρημένη ἰδεαλιστικὴ φιλοσοφία ἢ ἕνα θεωρητικὸ ἰδεολόγημα ἀκαδημαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ὁ Χριστιανισμὸς ἐκτὸς ἀπὸ τέλεια διδασκαλία, εἶναι καὶ σωστὴ πράξη καὶ τέλειος τρόπος ζωῆς.

Ἡ χριστιανικὴ συνέπεια, ὅμως, σὲ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ἔχει μεγαλεῖο ἀλλὰ καὶ κόστος.

Ὁ Χριστός, ὁ μέγας πρωτομάρτυρας τοῦ Γολγοθᾶ, δὲν θὰ ἔκανε θραύση μὲ τὴν ὑπέροχη καί ὑψηλὴ διδασκαλία Του, ἂν δὲν τὴν πότιζε καὶ δὲν τὴν ὑπέγραφε μὲ τὸ αἷμα τῆς σταυρικῆς Του θυσίας.

Ἕνας σπουδαῖος κριτικὸς λογοτεχνίας ἔγραψε κάποτε: «Δὲν πιστεύω στὰ βιβλία, ὅπου οἱ ἥρωες στὸ τέλος δὲν πεθαίνουν θυσιαστικά. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπέρ-

Ἐνώπιον τῆς τραγικῆς αὐτῆς πραγματικότητος, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀναμιμνησκομένη τῶν ἰδικῶν της δεινῶν, ἵσταται ἀλληλέγγυος πρός τάς χριστιανικάς ταύτας κοινότητας καί στηρίζει ἐνώπιον τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν τό δικαίωμα παντός λαοῦ νά λατρεύῃ ἐλευθέρως τόν Θεόν αὐτοῦ καί νά διακηρύσσῃ ὅτι ἡ θρησκεία πρέπει νά ἑνώνῃ τούς λαούς καί τούς πολιτισμούς καί νά καθίσταται θεμέλιον πολιτισμοῦ καί ἀνθρωπιᾶς.

Ὡσαύτως, οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στρέφουν τήν σκέψιν καί τήν προσευχήν των πρός τάς χιλιάδας τῶν ἐν Οὐκρανίᾳ ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν μας καί εὔχονται διά τήν παῦσιν τῶν διαιρέσεων καί τήν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης καί τῆς ἑνότητος τοῦ εὐσεβοῦς οὐκρανικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τήν πίστιν καί τό βάπτισμα παρά τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ συναχθέντες Ἱεράρχαι ἀπευθύνουν τήν εὐλογίαν αὐτῶν εἰς τούς πιστούς τῶν ἑκασταχοῦ θεοσώστων ἐπαρχιῶν τῆς πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας, ὡς καί πρός «πᾶσαν ψυχήν Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων», ὁμοῦ μέ τήν ἔκφρασιν τοῦ σεβασμοῦ των πρός τούς Μακ. Προκαθημένους τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τήν εὐχήν νά ἴδουν πραγματοποιουμένην κατά τό προσεχές ἔτος τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

ΦΡΑΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 2ᾳ Σεπτεμβρίου 2015
Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου

Τεῦχος 7ο • Ἰούλιος – Σεπτέμβριος 2015

Ἀνακοινωθὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

μετά τήν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

Συνῆλθε, τῇ προσκλήσει καί ὑπό τήν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἀπό 29ης Αὐγούστου μέχρι καί τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 2015, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Τριάδος Σταυροδρομίου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς Σύναξιν ἡ σεβασμία Ἱεραρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μετά καί τῶν Ἱεραρχῶν τῶν ὑπό τήν κανονικήν αὐτοῦ προστασίαν Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν Φιλλανδίας καί Ἐσθονίας καί τῶν ὑπ᾽ αὐτόν Οὐκρανῶν καί Καρπαθορρώσσων.

Κατ᾽ αὐτήν συνεζητήθησαν, κατόπιν ἐμπεριστατωμένων εἰσηγήσεων, μέ πρώτην αὐτήν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τά θέματα τῆς πορείας πρός τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Πανορθόδοξον Σύνοδον, τῶν Διαλόγων μετά τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, τῆς Βιοηθικῆς, τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος κ.ἄ. .

Μετ᾽ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος συνεζητήθη τό μεταναστευτικόν πρόβλημα μέ τήν ποιμαντικήν, ἀνθρωπιστικήν καί τάς ἄλλας διαστάσεις αὐτοῦ.

Συναφῶς, ἡ Σύναξις τῆς ἀνά τήν οἰκουμένην Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων γεγονότων ἀπευθύνει πρός τούς ἐγγύς καί τούς μακράν ἔκκλησιν πρός σεβασμόν τῆς ἱερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τοῦ καί ἱερέως τῆς κτίσεως καί ἔχοντος ἀπό Θεοῦ τήν ἐντολήν διαφυλάξεως αὐτῆς. Συναφῶς, ἡ Σύναξις ἀποκηρύσσει πᾶσαν μορφήν βίας, φανατισμοῦ, ἀποϊεροποιήσεως, ἥτις καθιστᾷ τόν ἄνθρωπον ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως.

Ἡ Ἱεραρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὑπό τάς παρούσας περιστάσεις, μετά πολλοῦ προβληματισμοῦ καί βαθείας θλίψεως, διαπιστώνει ὅτι ἀκόμη καί σήμερον σταυρώνεται ὁ Χριστός καί χριστιανικοί πληθυσμοί αὐτόχθονες ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ καί ἐν Ἀφρικῇ μέ πλουσίαν πολιτιστικήν κληρονομίαν καί προσφοράν, ἀναγκάζονται ὑπό τήν πίεσιν καί τήν βίαν τῶν θρησκευτικῶν φονταμενταλιστῶν νά ἐγκαταλείψουν τάς πατρογονικάς των ἑστίας καί πρόσφυγες, ὅπως ἄλλοτε ὁ Χριστός, διωκόμενος ὑπό τοῦ Ἡρώδου ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον, νά ζητήσουν τήν φιλόξενον ἀσφάλειαν τῆς Δύσεως, ἀφέντες εἰς ἐρείπια τά μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ των, τά ὁποῖα ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες.

ἡ θαυμαστὴ ἀναγέννηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸν 18ο αἰῶνα. Οἱ Ἕλληνες, παρὰ τὴν πολιτικὴ ὑποταγή τους, ὀργανώνονται συλλογικὰ καὶ διαπρέπουν καὶ πάλι στὸ ἐμπόριο καὶ στὴν οἰκονομία. Οἱ κοινότητες τῶν Ρωμηῶν συνιστοῦν ἕναν καινούργιο κόσμο, πρότυπο καὶ πηγὴ μίμησης γιὰ λαοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Ὡστόσο, ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν Ρωμηῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας γίνεται μὲ πρότυπο τὴ Δύση. Ἀπὸ τὸ ἀντιλατινικὸ φρόνημα τῶν τελευταίων χρόνων τοῦ Βυζαντίου, ὅταν ἀπορρίφθηκε συλλήβδην κάθε ἰδέα συναλλαγῆς μὲ τὴ Δύση, θὰ φτάσουμε στὴν αἴγλη καὶ τὸ δέος γιὰ τὴν Εὐρώπη τοῦ Διαφωτισμοῦ. Μετὰ τὸ 1922 ὁ εὐρύτερος ἑλληνικὸς κόσμος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς παύει νὰ ὑπάρχει. Οἱ Ἕλληνες συγκεντρώνονται στὰ στενὰ ὅρια ἑνὸς ἐθνικοῦ κράτους. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶναι ἱστορικὰ καὶ πνευματικὰ πρωτοφανές.

Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη θὰ χρησιμοποιήσει τὴν ἀναλυτικὴ ὀρθολογικὴ μέθοδο ὡς κεντρικὸ ἐργαλεῖο μιᾶς νέας ἀνθρωποκεντρικῆς θεώρησης τοῦ κόσμου. Ἡ ὑποταγὴ τῆς φύσης, ἡ ἐκμετάλλευσή της καὶ ἡ τεχνικὴ εἶναι αὐτὰ ποὺ θὰ ἐπιβάλουν νέους τρόπους βίου. Ἡ κατάληξη εἶναι ἡ ὁμογενοποίηση τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν μὲ τὴν καταστροφὴ τῶν πολιτισμικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν ταυτοτήτων. Μὲ πρότυπα τὶς δυτικὲς βιομηχανικὲς κοινωνίες καὶ τὸν δυτικὸ ἀντιπροσωπευτικὸ φιλελεύθερο κοινοβουλευτισμὸ ἕνας καθαρὰ ὑλικὸς πολιτισμὸς ἀναδύεται. Γιὰ πολλούς, αὐτὸ ποὺ συμβαίνει τοὺς τελευταίους αἰῶνες εἶναι ὁ θρίαμβος ἑνὸς μὴ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ βασίζεται στὴν καταστρεπτικὴ ἰδέα τῆς ἀέναης τεχνοοικονομικῆς ἀνάπτυξης.

Οἱ Ἕλληνες σήμερα ἀποτελοῦν ἕνα ὀλιγάριθμο κρατικοποιημένο ἔθνος. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ὁμιλεῖται ἀπὸ λίγα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Ἡ παραγωγὴ πολιτισμοῦ, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἀποτελεῖ παράδειγμα ἢ λόγο μίμησης, εἶναι ἐλάχιστη. Ἔχει διατυπωθεῖ ἡ ἄποψη ὅτι ἡ ἵδρυση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους στὴν περιφέρεια τοῦ τότε Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ κέντρου βάρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη στὴ Νότια Ἑλλάδα σηματοδοτοῦν τὸ τέλος του. Πιστεύουμε ὅτι αὐτὸ εἶναι ἕνα βιαστικὸ συμπέρασμα. Τὰ τελείως πρόσφατα κοσμοϊστορικὰ γεγονότα: ὁ πολυκερματισμὸς τοῦ κόσμου, τὸ τέλος τῶν ἰδεολογιῶν, ἡ ἀπαξίωση τῶν οὐτοπιῶν, ἡ κρίση τοῦ δυτικοῦ ὀρθολογισμοῦ, ἡ ἀμφισβήτηση τῆς ἰδέας τῆς προόδου, ἡ διάψευση τῆς τεχνικῆς καὶ τὸ περιβαλλοντικὸ πρόβλημα, ὁδηγοῦν σὲ συνολικὴ ἀναθεώρηση τοῦ ζητήματος τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ μεταφυσικὴ σκέψη καὶ ὁ μῦθος ἐπιστρέφουν. Σὲ μιὰ τέτοια ἐποχή, μορφὲς ἐπιστροφῆς στοὺς ἑλληνικοὺς αἰῶνες ἴσως ἀποδειχθοῦν καὶ πάλι ἀναγκαῖες.

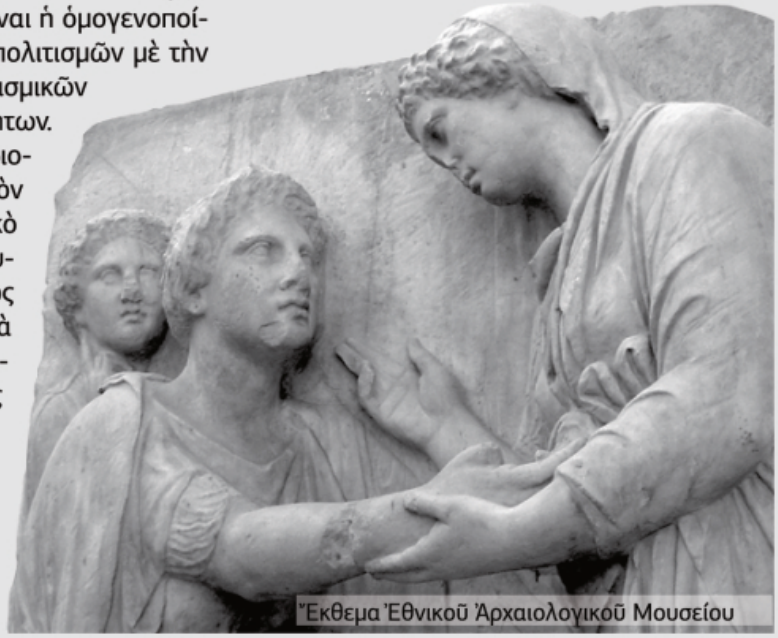

Ἔκθεμα Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου

κότητα βρίσκεται πέρα ἀπὸ σκοπιμότητες, ἀφοῦ προσδιορίζει τὴν οἰκουμένη ὡς πολιτισμικὴ ἀντίληψη.

Ἡ ἐποχὴ τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητας εἶναι μία ἐποχὴ οἰκουμενικότητας κατ' ἐξοχήν. Ἡ γλώσσα, οἱ συνήθειες καὶ τὸ σύνολο τῶν πολιτισμικῶν χαρακτηριστικῶν τῶν Ἑλλήνων γίνονται διεθνὲς πρότυπο. Ἡ κλασσικὴ ἀρχαιότητα συνεχίζει σὲ ὅλη τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία νὰ ἀποτελεῖ μιὰ φωτεινὴ ἑστία, στὴν ὁποία ὄχι μόνο ἀναφέρονται οἱ αἰῶνες, ἀλλὰ καὶ ἐπιστρέφουν.

Ὁ βυζαντινὸς κόσμος ἀποτελεῖ καὶ μία νέα πολιτισμικὴ πρόταση –μὲ βάση τὴ σύνθεση διάφορων πολιτισμικῶν στοιχείων– στὴν ὁποία οἱ Ἕλληνες καὶ ἡ κλασσικὴ κληρονομιά τους πρωταγωνιστοῦν. Τὸ Βυζάντιο δημιουργεῖ ἕναν καθαρῶς πνευματικὸ πολιτισμό, ὅπου ὁ κόσμος καθαγιάζεται καὶ ὁ ἄνθρωπος προορίζεται πρὸς τὴ θέωση. Κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνες τοῦ Βυζαντίου ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Νέας Ρώμης-Κωνσταντινούπολης ἀκτινοβολεῖ καὶ γίνεται πηγὴ μίμησης.

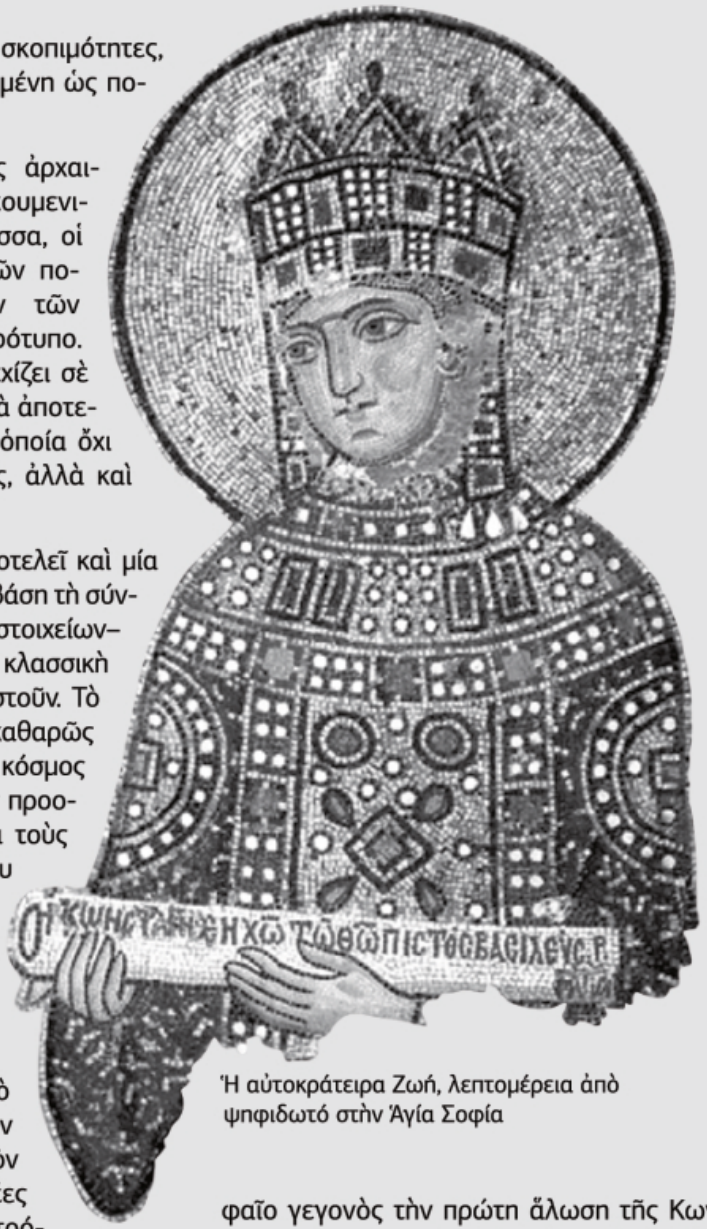

Ἡ αὐτοκράτειρα Ζωή, λεπτομέρεια ἀπὸ ψηφιδωτὸ στὴν Ἁγία Σοφία

Οἱ μεγάλες μεταναστεύσεις καὶ ἡ ἀνάδυση, μέσα ἀπὸ τὸν δυτικὸ ρωμαϊκὸ κόσμο τῶν συγχρόνων εὐρωπαϊκῶν λαῶν θὰ φέρουν στὸ προσκήνιο νέες ἀντιλήψεις πολιτισμοῦ καὶ τρόπων βίου. Ἡ λογικὴ γίνεται τώρα τὸ ἀπόλυτο κριτήριο. Ὁ κόσμος χωρίζεται σὲ ἐμπειρικὸ καὶ ὑπερβατικό. Ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται ἀντιμέτωπος μὲ ἕναν ἀπόμακρο Θεό. Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν δυναμισμὸ τῆς ἐπέκτασης καὶ τῆς ἀλλαγῆς. Τὸ ἄνοιγμα στὴν οἰκουμένη σημαίνει τώρα τὴν παγκόσμια κυριαρχία. Τὴν παγκόσμια ἐπέκταση τῆς Εὐρώπης ἐγκαινιάζουν οἱ Σταυροφορίες πρὸς τὴν Ἀνατολή, μὲ κορυφαῖο γεγονὸς τὴν πρώτη ἅλωση τῆς Κωνσταντινούπολης, τὸ 1204. Γεγονός ποὺ θὰ προετοιμάσει τὴν πτώση τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἢ Ρωμανίας, ὅπως εἶναι τὸ ὄνομά της.

Ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας ἀποτελεῖ ἡ ἀναγεννητικὴ διάθεση ποὺ ἐμφανίζεται ὡς περισυλλογή, ἀνάμνηση καὶ διακαὴς ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς. Τοὺς πρώτους τρομεροὺς αἰῶνες μετὰ τὴν πτώση τῆς Κωνσταντινούπολης ἀκολούθησε

Ἑλλὰς καὶ οἰκουμένη

Ραφαήλ, *Ἡ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν*, 1510-1511

Δημητρίου Μαυρίδη, Συγγραφέως

Ὑπάρχουν πολλοὶ ἱστορικοὶ λαοί. Αὐτοί, ὅμως, ποὺ μποροῦμε νὰ χαρακτηρίσουμε ὡς κοσμοϊστορικοὺς εἶναι λίγοι. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἕνας κοσμοϊστορικὸς λαός. Σὲ αὐτὸ ὅλοι συμφωνοῦν. Ἐκεῖνο ποὺ κάνει τοὺς Ἕλληνες κοσμοϊστορικὸ λαὸ εἶναι λιγότερο ἡ ἱστορικὴ παρουσία τους καὶ περισσότερο ἡ σχέση τους μὲ τὴν οἰκουμένη. Ἡ σχέση αὐτὴ εἶναι πολιτισμική: οἱ Ἕλληνες δίνουν ἕνα παράδειγμα, ἕναν τρόπο βίου, ποὺ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς πρότυπο. Αὐτὸ τὸ ἰδιαίτερο καὶ σπάνιο φαινόμενο τὸ χαρακτηρίζουμε ὡς οἰκουμενικότητα.

Ἡ οἰκουμενικότητα εἶναι κάτι ποὺ συνεχίζει καὶ συμπληρώνει τὴν ἐντελέχεια καὶ τὴ μεγάλη σημασία ἑνὸς πολιτισμικοῦ περιβάλλοντος, ὥστε αὐτὸ νὰ προβάλλει ὡς παγκόσμιο πρότυπο. Ἡ οἰκουμενικότητα εἶναι ἕνα ἄνοιγμα πρὸς τὸν κόσμο καὶ ἕνα σύνολο ἀξιῶν ποὺ δωρίζεται. Ἡ οἰκουμενι-

Τεῦχος 7ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2015

σήκωσε πρῶτος ὁ Κύριος καὶ ἔχει μιμητὲς πάμπολλους. Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ φεύγουν μ' ἕναν σταυρὸ στὴν πλάτη ἀπὸ μία αἴθουσα δικαστηρίου μετὰ ἀπὸ μία ἄδικη δίκη, ἢ τοῦ κρατοῦν τὸ χέρι προκειμένου ν' ἀποδείξουν ὅτι δὲν ἔχουμε καμία εὐθύνη ἢ συμμετοχὴ σὲ συκοφαντίες κακόβουλων ἀνθρώπων.

Πρόσφατα εἴδαμε (ἰδιαίτερα στὸν τόπο μας) ἄλλον ἕναν σταυρό, αὐτὸν τῆς φτώχειας καὶ τῆς ἀνεργίας. Οἰκογένειες ὁλόκληρες γίνονται σταυροφόροι, ὡς θύματα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης. Εἶναι χιλιάδες

αὐτοὶ ποὺ δὲν ξέρουν τί θὰ φέρει τὸ αὔριο στὸν ἐργασιακό τους χῶρο. Ἡ νεολαία εἶναι ἐκείνη ποὺ μεταξὺ πτυχίου καὶ ζωῆς βρίσκει ἕναν σταυρὸ καὶ ὁ μόνος δρόμος νὰ τὸν ἄρει αἴσια φαντάζει ἡ ξενιτιά. Ἐκεῖ πρὶν δεκαετίες δίναμε χέρια στὰ ἐργοστάσια, τώρα πιὰ χαρίζουμε τὴν ἰκμάδα τοῦ τόπου μας, τὰ μυαλὰ τῶν ἐπιστημόνων καὶ ὄχι μόνο.

Ἄλλος ἕνας σταυρὸς εἶναι καὶ ὅταν χάνουμε, ἔστω πρόσκαιρα, μέχρι κοινῆς Ἀνάστασης, προσφιλῆ καὶ οἰκεῖα μας πρόσωπα. Ἐκεῖ συναντιέται τὸ δάκρυ τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ λαζάρειου μνήματος μὲ τὸν λυγμὸ τῆς πενθούσης ψυχῆς μας καὶ ἐκείνη, ἀνάλογα μὲ τὴν διάθεση, ἀναπαύεται ἢ χάνεται, ἀναλογίζεται ἢ κλυδωνίζεται.

Ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται, ὅταν σταυρώνουμε τὰ παιδιά Του, κατ' ἀντιστοιχία ὅτι περιθάλπεται ὅταν βοηθοῦμε παιδιά Του. Γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, ἡ λιτανεία μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἡ ὕψωσή του δὲν εἶναι τυπικὴ ἑνὸς ἱεροῦ ἀντικειμένου. Εἶναι ὑπενθύμιση, σὲ καιροὺς παραίτησης καὶ ἀλλοτρίωσης, ὅτι ὑπάρχει τρόπος νὰ ἀναμετρηθοῦμε καὶ δρόμος νὰ πορευτοῦμε. Ἔχουμε ἀθλοθέτη στὸν ἀγῶνα μας μὲ προσωπικὴ ἐμπειρία, τοῦ Ἰησοῦ. Ὑπάρχουν ὁ Σταυρός Του καὶ οἱ σταυροί μας...

Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Σταυρὸς καὶ σταυροὶ

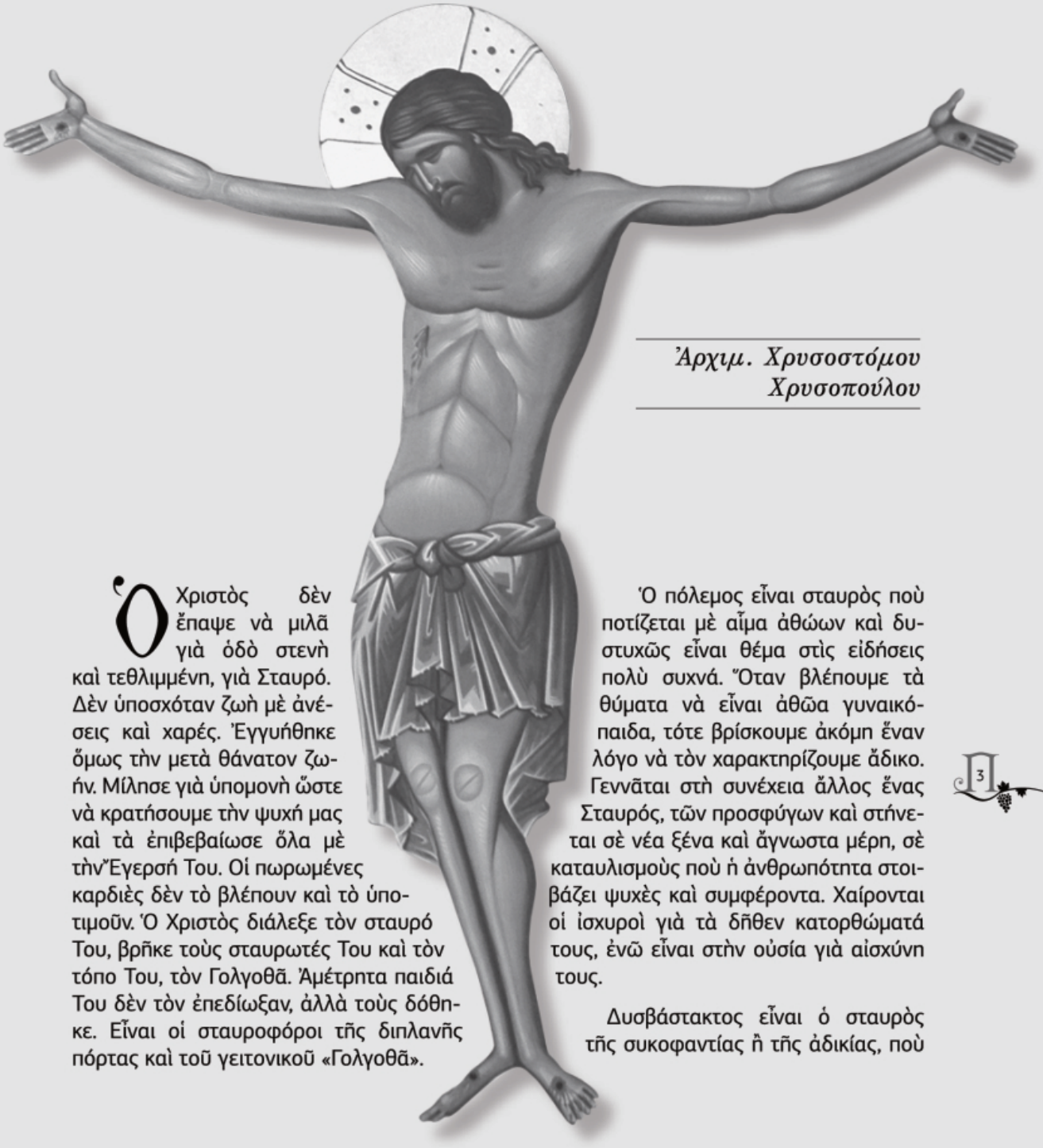

Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Χρυσοπούλου

Ὁ Χριστὸς δὲν ἔπαψε νὰ μιλᾶ γιὰ ὁδὸ στενὴ καὶ τεθλιμμένη, γιὰ Σταυρό. Δὲν ὑποσχόταν ζωὴ μὲ ἀνέσεις καὶ χαρές. Ἐγγυήθηκε ὅμως τὴν μετὰ θάνατον ζωήν. Μίλησε γιὰ ὑπομονὴ ὥστε νὰ κρατήσουμε τὴν ψυχή μας καὶ τὰ ἐπιβεβαίωσε ὅλα μὲ τὴν Ἔγερσή Του. Οἱ πωρωμένες καρδιὲς δὲν τὸ βλέπουν καὶ τὸ ὑποτιμοῦν. Ὁ Χριστὸς διάλεξε τὸν σταυρό Του, βρῆκε τοὺς σταυρωτές Του καὶ τὸν τόπο Του, τὸν Γολγοθᾶ. Ἀμέτρητα παιδιά Του δὲν τὸν ἐπεδίωξαν, ἀλλὰ τοὺς δόθηκε. Εἶναι οἱ σταυροφόροι τῆς διπλανῆς πόρτας καὶ τοῦ γειτονικοῦ «Γολγοθᾶ».

Ὁ πόλεμος εἶναι σταυρὸς ποὺ ποτίζεται μὲ αἷμα ἀθώων καὶ δυστυχῶς εἶναι θέμα στὶς εἰδήσεις πολὺ συχνά. Ὅταν βλέπουμε τὰ θύματα νὰ εἶναι ἀθῶα γυναικόπαιδα, τότε βρίσκουμε ἀκόμη ἕναν λόγο νὰ τὸν χαρακτηρίζουμε ἄδικο. Γεννᾶται στὴ συνέχεια ἄλλος ἕνας Σταυρός, τῶν προσφύγων καὶ στήνεται σὲ νέα ξένα καὶ ἄγνωστα μέρη, σὲ καταυλισμοὺς ποὺ ἡ ἀνθρωπότητα στοιβάζει ψυχὲς καὶ συμφέροντα. Χαίρονται οἱ ἰσχυροὶ γιὰ τὰ δῆθεν κατορθώματά τους, ἐνῶ εἶναι στὴν οὐσία γιὰ αἰσχύνη τους.

Δυσβάστακτος εἶναι ὁ σταυρὸς τῆς συκοφαντίας ἢ τῆς ἀδικίας, ποὺ

Τεῦχος 7ο • Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2015

με καταφέρει νὰ τὸν παραμορφώσουμε σὲ ἄφιλο καὶ ξένο, ἐπιμένει τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας στὸ παραμυθητικὸ καὶ σωστικό Της ἔργο.

Ἐπιμένει ἡ Μαριὰμ νὰ γεφυρώνει τὴν γῆ μὲ τὸν οὐρανό. Νὰ καταδεικνύει μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ἀδιαπραγμάτευτης ὑπακοῆς Της στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀληθινὴ ὁδὸ πρὸς τὴν ἁγιότητα, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸν στόχο τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἐπιμένει νὰ διδάσκει μὲ τὸ μυστήριο τῆς σιγῆς Της περισσότερη σοφία ἀπὸ ὅσην ἐμπεριέχεται στὰ βιβλία τῶν «σοφῶν» καὶ τῶν «συζητητῶν» ὅλων τῶν αἰώνων. Ἐπιμένει νὰ ἀνταποκρίνεται στοργικὰ σὲ ὅσους τὴν ἐμπιστεύονται ὡς Μητέρα καὶ ἀποζητοῦν διέξοδο καὶ λύτρωση ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ συνεχόμενους πειρασμοὺς τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ καὶ σὲ ὅσους ἀνεπίγνωστα ἢ μετ' ἐπιγνώσεως γιὰ τὴν ὕβριν ποὺ διαπράττουν καθυβρίζοντας τὸ Πανάγιό Της ὄνομα, ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐπιμένει νὰ λειτουργεῖ στὰ ἴχνη τοῦ Υἱοῦ Της· συγκαταβαίνει καὶ ἀναμένει νὰ μετατρέψει μία ψελλίζουσα συγγνώμη τους σὲ ἀλαλαγμὸ σωτηρίας καὶ δικαίωσης.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ Παναγία καὶ μετὰ τὴν ὕψωσή Της στὰ οὐράνια δώματα, στὸν ἡτοιμασμένο ἀπὸ τὸν Υἱό Της θρόνο, παραμένει στὸν κόσμο καὶ στὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν Της Φανερωμένη, σκέπη, καταφυγή, παραμυθία, Γερόντισσα, γλυκοφιλοῦσα, παντοβασίλισσα, ἀμόλυντος καὶ διασώζουσα τὸ Γένος, τὸ Ἔθνος, τὴν οἰκουμένη ὁλάκερη.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί·

Σήμερα περισσότερο ἀπὸ χθὲς καὶ λιγότερο ἀπὸ αὔριο ἔχουμε ἀνάγκη νὰ προστρέξουμε καὶ νὰ μιμηθοῦμε τὸ παράδειγμα τῆς Παναγίας μας. Νὰ Τὴν ἐπικαλεστοῦμε μὲ λαχτάρα γιὰ νὰ παραμείνει στὸν κόσμο, ἀλλὰ κυρίως στὴ ζωὴ καὶ στὸν προσωπικό μας ἀγῶνα Μεγαλόχαρη καὶ προστάτις. Καὶ νὰ εἴσθε ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι ὑπὸ τὴν Σκέπη τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ ἡ χαμοζωὴ ποὺ γευόμαστε σήμερα θὰ μεταμορφωθεῖ καὶ πάλι σὲ ἐργαστήρι ἁγιότητος ἐντὸς τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ὑπάρχει κάτι ἄλλο παρὰ ὁ Χριστός «παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας».

Χρόνια πολλὰ κι εὐλογημένα!

Διάπυρος πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«...ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε...»

Ἀπολυτίκιο τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεομήτορος

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Σε αὐτὲς τὶς ὀκτὼ λέξεις ἀπὸ τὸ ἀπολυτίκιο τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεομήτορος, τὴν ὁποία μὲ οἰκουμενικὴ λαμπρότητα πανηγυρίζει ἡ χριστιανοσύνη, ἀποδίδοντάς της μάλιστα τὸν χαρακτηρισμὸ «Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ» παρουσιάζεται ἡ βεβαιότητα τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς πρὸς τὴν διαρκῆ καὶ ἀμετάπτωτη παρουσία τῆς Παναγιᾶς μας, τῆς Μητέρας μας, στὴν ζωὴ τοῦ κόσμου.

Σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ποὺ χιλιομπαλώνουμε αἰῶνες τώρα μὲ τὰ φθαρμένα ὑλικὰ τῆς ἀνθρώπινης ματαιοδοξίας, τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τῶν ψευτοειδώλων, τῆς ψευδαισθητικῆς ἐπικυριαρχίας τῶν δῆθεν πολιτικοοικονομικὰ ἰσχυρῶν τῆς γῆς στὶς ζωὲς καὶ τὶς τύχες τῶν ἀδυνάτων· σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ποὺ ἐνῷ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὴν «δημιουργικὴν καὶ συνεκτικὴν τῶν ἁπάντων Θεοῦ σοφίαν καὶ δύναμιν» «καλὸς λίαν», ὥστε φιλότιμα νὰ μετέχουμε ὅλοι μας στὰ ἀγαθά του καὶ ἔχου-

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Β΄ • ΤΕΥΧΟΣ 7ο • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Περιοδικὸν

Παρρησία

Τριμηνιαία Ἔκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰούλιος – Σεπτέμβριος
ΕΤΟΣ Β΄- ΤΕΥΧΟΣ 7ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἰατρίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσὲς

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνή

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἔναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνὴ
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

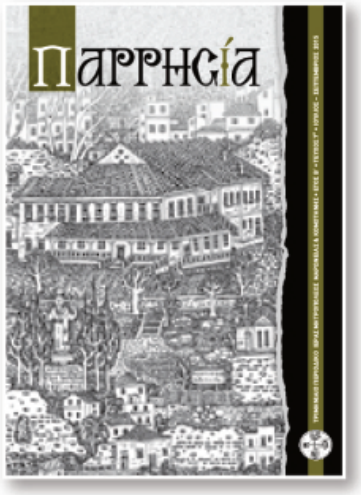

Περιεχόμενα

01.
«Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου»
Ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

03.
«Σταυρὸς καὶ σταυροὶ»
Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Χρυσοπούλου

05.
«Ἑλλὰς καὶ οἰκουμένη»
Δημητρίου Μαυρίδη, Συγγραφέως

08.
«Ἀνακοινωθὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως
τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου»

10.
«Τὸ διαχρονικὸ μήνυμα
τῶν Νεομαρτύρων. Ἡ περίπτωση
τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου»
Γεωργίου Ἰ. Στούκη, Φιλολόγου-Master Θεολογίας

14.
«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Διακόνου Νεκταρίου Δημητροπούλου

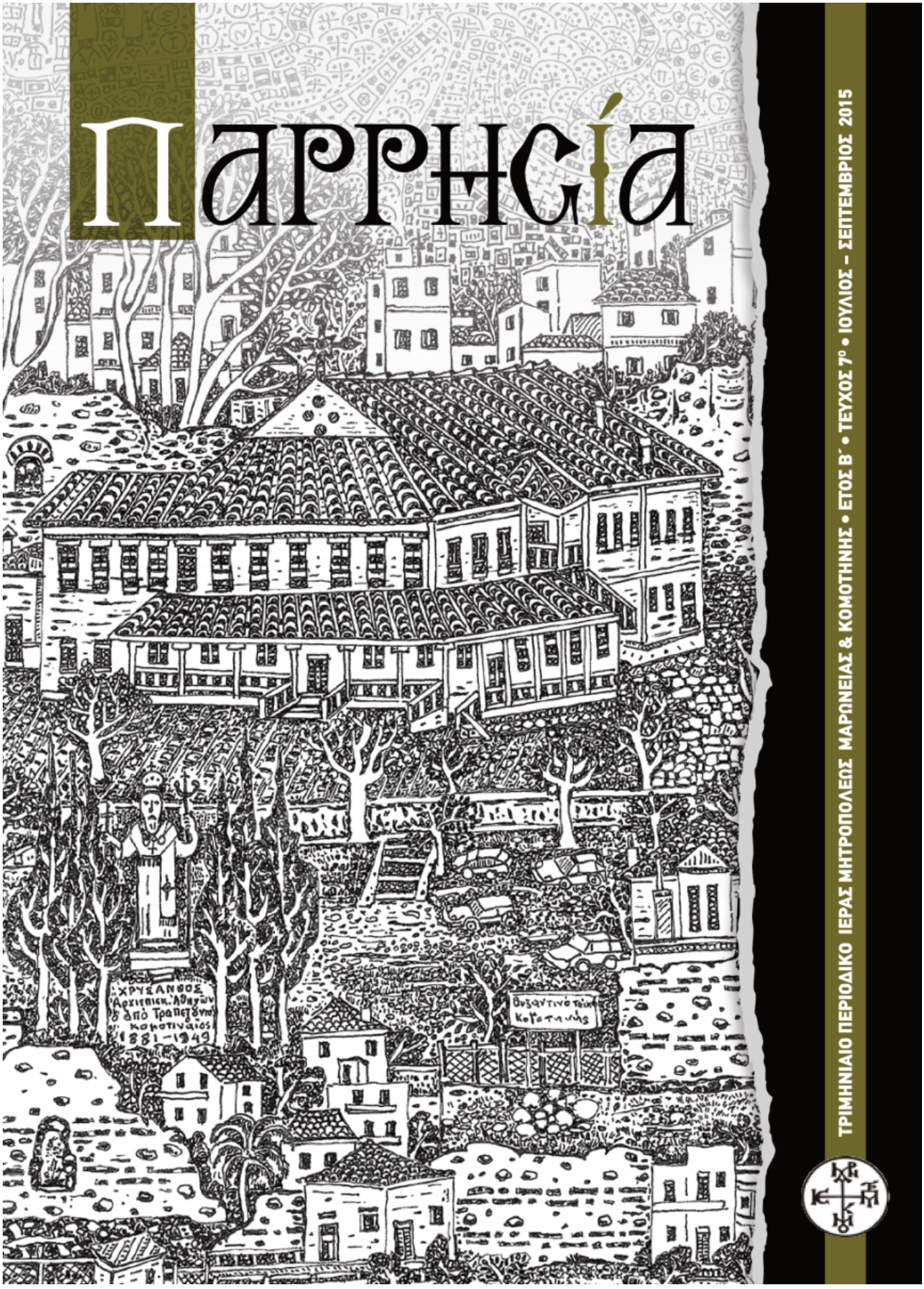
Παρρησία
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Β΄ • ΤΕΥΧΟΣ 7ο • ΙΟΥΛΙΟΣ – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015